

ikke, at man længere kan have nogen grundet Ansig til at modsætte sig Fangernes Flytning fra den ene Straffeanstalt til den anden, især naar man tager i Betragtning, hvilke særdeles Fordele dette i saamange andre Retninger medfører. Disse Fordele skal jeg tillade mig noget nærmere at fremhæve.

Det er naturligt, at en Bestyrelse, der efter sit bedste Skjøn kan placere Fangerne i forskellige Straffeanstalter, uden Hensyn til den Dom, ifølge hvilken de ere inddømte i en eller anden Straffeanstalt, kan hjælpe sig med et mindre Locale end tidligere; thi, naar man skulde være belavet paa at modtage det størst mulige Antal Fanger, som i de enkelte Provinser kunde blive inddømt i vedkommende Straffeanstalt, saa maatte man ogsaa søge at have mere Plads i hver enkelt Anstalt, end der behøves, naar man efter Omstændighederne kan fordele Fangerne i Kongerigets forskellige Straffeanstalter.

Den Classification af Fangerne i en Straffeanstalt, som er saa overordentlig vigtig i flere Henseender, kan naturligviis lettere finde Sted, hvor Straffeanstalterne ere fælles for hele Kongeriget og Omflytning kan finde Sted uden Hensyn til, hvilken Straffeanstalt Fangerne er dømt til, idet nemlig de forskellige Skjøn kunne adskilles paa forskellige Steder og de grovere Forbrydere sondres fra de mindre grove, men isærdeles, idet de unge Forbrydere, som det er saa vigtigt at adskille fra de ældre og mere fordærvede, kunne affondres og underkastes den Opdragelse og Forbedring, som det endogsaa ved nyere Anordninger er paalagt Bestyrelserne for Straffeanstalterne at iværksætte. Saaledes er det ved Fred. af 26de Marts 1841 § 12 foreskrevet, at de Forbrydere imellem 10 og 15 Aar, der have gjort sig skyldige i Brandstiftelse, skulle hensesættes, ikke til Arbejde i en Straffeanstalt, men til Opdragelse og Forbedring i en saadan. Disse unge Mennesker, hvorom her er Tale, findes nu i forskjelligt Antal i de forskellige Straffeanstalter. Saaledes findes der i Straffeanstalten paa Christianshavn et Antal af 60 til 70, i Viborg Straffeanstalt omtrent 60, i Møns Anstalt et Antal af 4, i Odense et Antal af 9. Man vil see, at, dersom man skal træffe særskilte Ind-

retninger i de forskellige Straffeanstalter, vil det ikke alene medføre betydeligt forøgede Udgifter, men ogsaa andre Ulemper, idet det vil være meget vanskeligt at erholde det dertil fornødne Personale paa de forskellige Steder, ligesom det ringe Antal af saadanne unge Forbrydere paa enkelte Steder endogsaa kan gjøre det i flere Henseender betænkeligt, at træffe særskilte Indretninger for dem. Nu er det ved Lovforslaget fastsat, at for Fremtiden skulle de Forbrydere, der kvalificere sig til at inddømmes i en Straffeanstalt, ikke dømmes til nogen vis Anstalt, men til Tugt- og Forbedringshousarbejde i Almindelighed, og Omflytning af dem kan saaledes finde Sted, hvorimod den høitærede sidste Tale heller ikke har ytret nogen Betænkelighed. Men det synes dog at være noget modsigende, og navnlig i Tidens Lob at ville blive noget anstødeligt, at der i Straffeanstalterne skal findes to forskellige Classer af Fanger, hvoraf den ene kan omflyttes efter Bestyrelsens Forgodtbefindende, den anden ikke; og, som der paa et andet Sted er fremhævet, vil det blive saadanne Fanger selv usforstaaeligt, hvori denne Forskjel kan ligge. Men, seer man hen til den nuværende Tingenes Orden, taler denne ogsaa i høi Grad for Forslaget, saaledes som det nu foreligger. Ifølge Fred. af 29de Juni 1764 og Reser. 3die Marts 1774 skulde de Forbrydere, der kvalificerede sig til Fæstningsarbejde, hændømmes til en vis Fæstning; men senere omflyttede man dem, eftersom de forskellige Localiteter udfordrede det, indtil det ved Bl. af 19de April 1826 blev fastsat, at for Fremtiden Ingen skulde dømmes til en vis Fæstning, men de Forbrydere, der kvalificerede sig til Fæstningsarbejde, skulde idømmes denne Straf i Almindelighed, for at vedkommende Autoritet, nemlig Generalcommissariatscollegiet, senere kunde have det i sin Magt efter Befindende at forflytte dem fra den ene Fæstning til den anden, eftersom Omstændighederne udtrævede det. Med Hensyn til Fæstningsflaverne finder altsaa virkelig en saadan Myndighed Sted, som det foreliggende Lovforslags 3die Paragraph tilligter at give Justitsministeren; men ogsaa med Hensyn til Rigets øvrige Straffeanstalter have ikke ubetydelige Omflytninger